

Pamati un galvenie argumenti

2018. gada 15. novembrī Vispārējā tiesa pasludināja spriedumu lietā T-399/11 RENV, *Banco Santander, S.A. y Santusa Holding, S.L./ Eiropas Komisija* ⁽¹⁾, par kuru ir iesniegta šī apelācijas sūdzība. Ar šo spriedumu tika noraidīta prasītājas celtā prasība pret Eiropas Komisijas 2011. gada 12. janvāra lēmumu ⁽²⁾ par “finanšu nemateriālo vērtību”, kura ir reglamentēta Spānijas likumā par uzņēmumu ienākuma nodokli 12.5. pantā.

Savas apelācijas sūdzības atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza vienu vienīgu pamatu attiecībā uz spriedumā pieļautām kļūdām tiesību piemērošanā saistībā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punktā ietvertā jēdziena “selektivitāte” interpretāciju.

Apelācijas sūdzībā tiek apgalvots, ka pārsūdzētajā spriedumā esot pieļautas kļūdas, it īpaši:

- attiecībā uz selektivitātes analīzes pirmajā posmā piemērotās atsaucēs sistēmas noteikšanu;
- attiecībā uz tā mērķa, kurš ir pamatā dažādo faktisko un tiesisko situāciju salīdzinājumam selektivitātes analīzes otrajā posmā;
- rezultātā, spriedumā ir arī pieļauta kļūda saistībā ar pierādīšanas pienākumu un samērīguma principa piemērošanu;
- pakārtoti, tajā veiktajā analīzē saistībā ar to, ka neesot pierādījumi par cēloņsakarību starp uzņēmumu nespēju apvienoties ārvalstīs un līdzdalību iegūvi ārvalstīs; un
- pakārtoti, izslēdzot pasākuma nošķiramību atkarībā no kontroles intensitātes.
- Papildus juridiski nepareizai argumentācijai, spriedumā vairākos no minētajiem punktiem esot aizstāta lēmumā minētā argumentācija ar atšķirīgu Vispārējās tiesas argumentāciju, tādējādi spriedumā esot pieļautas arī papildu kļūdas tiesību piemērošanā.

⁽¹⁾ Spriedums, 2018. gada 15. novembris, *Banco Santander un Santusa/Komisija* (T-399/11 RENV, EU:T:2018:787).

⁽²⁾ Komisijas Lēmums 2011/282/ES (2011. gada 12. janvāris) par finanšu nemateriālās vērtības amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdzdalības iegādi ārvalstīs Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko īstenojusi Spānija (OV 2011, L 135, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 25. janvārī Axa Mediterranean Holding, S.A. iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2018. gada 15. novembra spriedumu lietā T-405/11 Axa Mediterranean/Komisija

(Lieta C-54/19 P)

(2019/C 112/39)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Axa Mediterranean Holding, S.A. (pārstāvji: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero un A. Lamadrid de Pablo, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

- Atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedumu;

- Apmierināt šo prasību par atcelšanu un galīgi atcelt apstrīdēto lēmumu; un
- Piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2018. gada 15. novembrī Vispārējā tiesa pasludināja spriedumu lietā T-405/11 *Axa Mediterranean Holding, S.A./Eiropas Komisija* ⁽¹⁾, par kuru ir iesniegta šī apelācijas sūdzība. Ar minēto spriedumu tika noraidīta prasītājas celtā prasība par Eiropas Komisijas 2011. gada 12. janvāra lēmumu ⁽²⁾ par “finanšu nemateriālo vērtību”, kas paredzēta *Ley española de Impuesto sobre Sociedades* [Spānijas likuma par uzņēmuma ienākuma nodokli] 12.5. pantā.

Savas apelācijas sūdzības atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza vienu vienīgu pamatu attiecībā uz spriedumā pieļautām kļūdām tiesību piemērošanā Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta ietvertā jēdziena “selektivitāte” interpretācijā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka pārsūdzētajā spriedumā esot pieļautas kļūdas attiecībā uz:

- selektivitātes analīzes pirmajā posmā piemērotās atsauces sistēmas noteikšanu;
- tā mērķa noteikšanu, kurš ir dažādu faktisko un tiesisko situācijas salīdzināšanas pamatā selektivitātes analīzes otrajā posmā;
- tā rezultātā spriedumā arī tika pieļauta kļūda saistībā ar pierādīšanas pienākuma uzlikšanu un samērīguma principa piemērošanu;
- pakārtoti, Vispārējās tiesas analīzi saistībā ar iespējamo pierādījuma neesamību par cēloņsakarību starp uzņēmumu nespēju apvienoties ārvalstīs un kapitāldaļu iegūvi ārvalstīs; un
- pakārtoti, izslēdzot pasākuma nošķiramību atkarībā no kontroles intensitātes.

Papildus juridiski nepareizai argumentācijai spriedumā vairākos no minētajiem punktiem Vispārējā tiesa esot aizstājusi lēmumā minēto argumentāciju ar atšķirīgu savu argumentāciju, tādējādi pieļaujot papildu kļūdas tiesību piemērošanā.

⁽¹⁾ Spriedums, 2018. gada 15. novembris, *Axa Mediterranean/Komisija* (T-405/11, nav publicēts, EU:T:2018:780).

⁽²⁾ Komisijas Lēmums 2011/282/ES, 2011. gada 12. janvāris, par finanšu nemateriālās vērtības amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdzdalības iegādi ārvalstīs Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko īstenojusi Spānija (OV 2011, L 135, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 25. janvārī Prosegur Compañía de Seguridad, S.A. iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2018. gada 15. novembra spriedumu lietā T-406/11 Prosegur Compañía de Seguridad/Komisija

(Lieta C-55/19 P)

(2019/C 112/40)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Prosegur Compañía de Seguridad, S.A. (pārstāvji: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero un A. Lamadrid de Pablo, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija